

Motion till riksdagen 2009/10:So269

av **Solveig Zander (c)**

Översyn av statsbidragen till patientföreningar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genomföra en översyn av statsbidragen till patientföreningar vars medlemmar har livshotande sjukdomar, däribland cancerpatienter.

Motivering

Det finns ett tiotal organisationer för cancersjuka i Sverige samt flera olika nätverk för cancerpatienter. Det finns andra patientgrupper som vänder sig till personer med livshotande sjukdomar. Vissa har möjlighet att erhålla statsbidrag, andra inte. Av cancerpatientföreningarna får bara ett fåtal statsbidrag. Kraven för att få statsbidrag är höga, exempelvis måste organisationen vara rikstäckande. Behoven hos föreningarna är stora, men de har svårt att hitta finansiering för sin verksamhet och många behöver söka projektstöd.

Cancerfrågorna står högt på agendan i den svenska samhällsdebatten. De tongivande rösterna är de sjuka själva, representerade av sina patientföreningar. Föreningarna är viktiga språkrör och genom de drabbades personliga erfarenheter kan representanter i föreningarnas namn uttala sig sakkunnigt i debatter, uppvakta beslutsfattare, påtala brister i vården och – inte minst – vara ett stöd och kunskapscentra för dem som insjuknar.

Föreningarnas expertmedverkan i utredningar, exempelvis den nyligen presenterade nationella cancerstrategin, är också av största vikt, liksom att de fungerar som remissinstanser.

Trovärdigheten hos föreningarna är stor. De försöker skapa bästa möjliga förutsättningar för svårt sjuka patienter i Sverige. Patientorganisationerna kan även sätta ljus på frågor som blir angelägna för den som drabbas av en livshotande sjukdom.

Fel! Okänt namn på

Utan patienternas röster skulle vi politiker inte ha samma insikt i hur vården kan förbättras.

För att erhålla statsbidrag krävs en riksomfattande organisation med ett lokalt eller regionalt förankrat föreningsliv i minst tio län och att man har minst 500 medlemmar. Det är krav som är svåra för många föreningar av klara av. Det finns små patientgrupper som aldrig någonsin skulle kunna få ihop 500 medlemmar.

Förmågan att starta och driva en förening kan dessutom vara begränsad när man drabbas av en allvarlig sjukdom med stor risk för återfall och kännbara påfrestningar på vardagslivet. Det är inte ovanligt att en eller flera av medlemmarna i en styrelse för en cancerpatientförening avlider i sin cancersjukdom under ett enda verksamhetsår.

Jag föreslår därför att det görs en översyn av de regler som gäller för att erhålla statsbidrag för patientföreningar som vänder sig till personer med livshotande sjukdomar.

Stockholm den 29 september 2009

Solveig Zander (c)